

**O ISTORIE
DATĂ
NAIBII
111 POVEȘTI
PE CARE
AR FI TREBUI
SĂ LE AFLI LA ȘCOALA
CĂPITANUL**

Traducere
din engleză
de Cosmin
Maricari

**PUBLICA
EXTRA**

Titlul și subtitlul originale: *FUCKING HISTORY*
111 Lessons You Should Have Learned in School
Autor: Căpitanul

Copyright © 2016, 2018, 2020 by Rum Tongue Media Inc.

Copyright © Publica, 2021 pentru prezenta ediție

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodușă sau difuzată în orice formă sau prin orice mijloace, scrise, foto sau video, exceptând cazul unor scurte citări sau recenzii, fără acordul scris din partea editorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CĂPTANUL.

O istorie dată naibii : 111 povești pe care ar fi trebuit să le aji la școală / Căpitanul ; trad. din lb. engleză de Cosmin Maricari. - București : Publica, 2021.

ISBN 978-606-722-453-5

I. Maricari, Cosmin (trad.)

94

EDITORI: Cătălin Muraru, Silviu Dragomir

DIRECTOR EXECUTIV: Adina Vasile

DESIGN COPERTA: Alexe Popescu

REDACTOR: Ruxandra Tudor

CORECTOR: Rodica Crețu

DTP: Dragoș Tudor

CUPRINS

- 13 O introducere verde-n față
- 17 Fantome din trecut
- 21 Până când moartea ne va despărți (sau nu)
- 25 Haterii or să facă ce știu ei mai bine
- 29 Frumusețe eternă
- 31 În doi timpi și trei mișcări
- 33 Tracul și divorțul
- 35 Unde nu-s miorlăituri, vai de sprâncene
- 39 Cruciada pisicilor
- 43 Te pup cu foc, poc-poc
- 47 Atracția mărului
- 49 Pe placul găștii
- 51 Câtă frunză, câtă iarbă
- 53 Să te mulțumești cu puțin e o moarte lentă
- 57 Breteaua discordiei
- 61 Ia-ți viața-n cărcă
- 63 Crize de isterie
- 65 Cum să te reinventezi
- 69 Influență prin abundență

- 73 O prințesă cu adevărat loială
- 75 Teama de a rata ceva important
- 77 Încscenează și vezi cum reacționează
- 79 Susținerea contează
- 81 Dă dovadă de puțin respect
- 83 De pe scenă pe tron
- 87 Cu coroana pe cap și ghearele scoase
- 91 Dieta antipofte
- 95 Timpuri grele la Hollywood
- 99 Învăță când e timpul să pleci
- 103 Punctual și onorabil
- 107 Dueluri sexuale
- 109 Vină contagioasă
- 113 O aventură a inimii
- 117 Câinele tău știe cel mai bine
- 119 Prostituția pariziană
- 121 Nu te pierde din vedere
- 123 Fii mai inteligent și vei rezista
- 125 O călătorie care merită ținută minte
- 127 Nuntă la pușcărie
- 129 O propunere păroasă
- 131 Învăță de la cei mai buni
- 133 Răzbunare romantică
- 137 Secrete de cuplu
- 139 O țigară provocatoare
- 141 Golful femeilor smintite
- 145 Bravo, fată!
- 149 Lupta pentru drepturi
- 153 Legi, mincinoși și băutură
- 157 Înțelegere reciprocă
- 159 Puterea!!!
- 163 Introducere în parentingul pentru animalele de companie
- 165 Războinicii găleții
- 167 Politică proactivă
- 169 Ferocitatea feminină
- 171 Tăticu' Nacho
- 173 Regina-pirat
- 177 Intră-n ei ca tancul!
- 181 Arăți bine, dulceață
- 185 Diavolul din Ohio
- 189 Tăcerea e suspectă
- 193 O replică mușcătoare
- 197 Dragoste cu carbohidrați
- 201 Piraterița
- 205 Negare pe Nil
- 209 Jocul cu păpuși
- 213 Nu te teme de nimic, acceptă orice
- 217 Cele mai bune prietene surori
- 221 Pictează-ți propria cărare
- 225 Blondele se distrează mai tare
- 227 Lasă o impresie memorabilă
- 229 Gândește pozitiv
- 233 Eroinele încălzirii
- 237 Potcoave și grenade
- 241 Femeie la apă
- 245 Cine râde la urmă
- 249 Secretele sunt sacre
- 253 Cumpătare unilaterală
- 255 Mahmureală mortală

259	Mirosul victoriei
261	Reacționezi rapid, devii o legendă
265	O confruntare tăioasă
267	Baie de credibilitate
271	Surorile mării
275	Curve de piatră
279	Genele false ale lui Ashley
281	O propunere piraterească
283	Rămâi concentrat până la final
287	Lunatica literaturii
291	Ține-ți capul pe umeri
295	Nu, copiilor, da, crocodililor
297	Dentistul morții
299	Toate variantele de mai sus
303	Nu scăpa din ochi succesul
307	Încrede-te în instincte
311	Dă-te peste cap ca să reușești
315	Micile schimbări ale vieții
319	O matriarhă matematică
323	Faima și avere
327	Fii propriul suporter
331	Iadul pe tocuri
335	Progresul prințesei
337	Răzbună-te
339	Sport înseamnă efort
343	Născut pentru a ucide
347	Gânduri adânci, iubiți perversi
351	Botanica bețivilor
355	Joacă rolul dorit

359	Cine râde la urmă
363	Mănâncă, bea și mulțumește-i Evei
365	Spânzurătoarea
369	Eșuat pe plajă în paradis
373	Despre autor

Fantome din trecut

În viață, puține lucruri te pot face să te simți mai prost decât atunci când îți dispare partenerul ca o nălucă*. Dar știi ce? Să fii părăsit brusc poate fi o afurisită de binecuvântare. Asta pentru că nu ai nevoie în viața ta de un om care nu are decența să se despartă de tine pe față. Deci dacă-ți trage clapa cineva, continuă să fii tu însuși și asigură-te că năluca asta a ta de partener trăiește îndeajuns încât să regrete din toți rărunchii ce ți-a făcut. Fii ca Edith Wharton.

În 1905, Edith își făcuse deja un nume ca scriitoare și om de litere. Din păcate, succesul literar nu a ajutat-o și-n căsnicie. (Se pare că soțul ei era un dobitoc iute la mână.) Prin urmare, după cum unii oameni nefericiți în căsnicie obișnuiesc, Edith a avut o aventură extra-conjugală. Totul a început în 1907, cu un coleg scriitor cu pasiuni similare pe nume William Morton Fullerton. Edith s-a îndrăgostit lulea de el și a fost convinsă că era

* În original este folosită expresia „to get ghosted”, o sintagmă colocvială care descrie acțiunea de a înceta toate comunicările și relațiile cu o altă persoană și de a ignora ulterior orice încercări de comunicare (n.t.).

sufletul-pereche la care alții nu puteau decât să viseze. Din păcate, aventura lor n-a avut o viață prea lungă, asta pentru că Fullerton a dispărut ca-n ceață cândva în 1908. Dap, tipul pur și simplu a dispărut ca o nenorocită de nălucă.

De-a lungul timpului, Edith a făcut tot ce i-a stat în puteri ca să-l găsească și să ia legătura cu el, scriindu-i sute – ai citit bine, sute – de scrisori în încercarea de a înțelege ce s-a întâmplat, dar Pulărau Fullerton nu s-a deranjat vreodată să-i răspundă. Realizând că era o prostie să-și facă atâtea griji, Edith s-a dat bătută și și-a văzut de viața ei. În 1913 a divorțat de soțul ei și s-a mutat în Franța. Acolo a continuat să scrie și, în 1916, i-a fost decernat ordinul francez Legiunea de Onoare pentru activitatea din timpul războiului. În 1921 a devenit PRIMA FEMEIE care a primit Premiul Pulitzer, distincție ce i-a fost acordată pentru romanul *Vârsta inocenței*.

Fiind o damă lipsită de inhibiții și erudită, Edith nu s-a mai recăsătorit niciodată, ci și-a petrecut restul vieții scriind în grădina ei de pe Riviera franceză, înconjurată de câini și de prietenii apropiați. Până în 1937, anul morții ei, a fost chiar nominalizată de trei ori la Premiul Nobel pentru Literatură. Dar Fullerton? Ce a reușit să facă acesta cu viața lui? Nu prea multe. Singurul lucru memorabil a fost relația cu Edith. În cele din urmă, o parte dintre scrisorile pe care i le-a trimis Edith au fost publicate într-un volum. Exact cum ai auzit; deși nu i-a răspuns niciodată, el a primit și a păstrat absolut fiecare scrisoare, adică toate cele patru sute. (Acum parcă nu mai e atât de groaznic dacă trimiți cinci mesaje unul după altul.)

Așadar să-ți dispară partenerul ca o nălucă nu e sfârșitul lumii. Dacă tot vrea s-o facă pe fantoma cu tine, bântuie-l cu succesul tău până-i zboară fulgii. Sau încearcă și tu să devii să devii a naibii de atrăgător/ atrăgătoare. Oricum ar fi, tu câștigi, celălalt pierde.

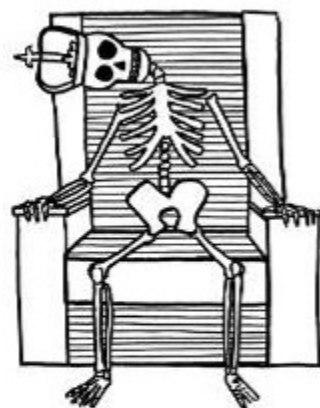
Până când moartea ne va despărți (sau nu)

Ești o partidă extrem de bună. Asta înseamnă că persoana cu care ești ar trebui să se comporte naibii ca atare. Nu-ți pierde timpul cu cineva care nu vrea decât să te țină în casă, care nu te invită în oraș cu prietenii lui și care-i genul de dobitoc ce-vrea-să-te-păstreze-nu-mai-pentru-sine. Găsește-ți pe cineva care e mândru de compania ta și care să vrea să dea mare cu tine, așa cum a făcut regele Pedro (zis și Petru I al Portugaliei) cu cea de-a doua soție, Inês de Castro.

Iată povestea: în 1345, după moartea primei soții (o căsătorie aranjată), Pedro nu a ținut cont de dorințele tatălui său și s-a însurat cu Inês, ceea ce a provocat în regat o nenorocită de furtună. De ce? Păi, Inês nu avea sânge nobil, așa că mariajul lor nu aducea niciun avantaj politic. În 1355, tatăl lui Pedro, regele Alfonso al IV-lea, a tocmit trei oameni s-o răpească pe Inês și, ce crezi, chiar să îi taie capul. (Și tu care aveai impresia că tatăl tău a avut o reacție aiurea când erai în liceu și ai venit acasă cu primul prieten.)

Când a aflat ce s-a întâmplat, Pedro a jurat că se va răzbuna, însă era doar un prințisor fără prea multă influență. Din fericire, nu a trebuit să aștepte prea mult ca să moștenească puterea necesară pentru a-și pune în practică planul. În 1357, tatăl său a murit și Pedro a devenit noul rege. Și care a fost primul punct pe ordinea lui de zi? Simplu: avea să meargă până la capăt cu promisiunea de a se răzbuna. A dat de urma celor trei bărbați care o omorâseră pe Inês și a pus să li se smulgă inimile din piept când erau încă vii. Și totul pentru că asta îi făcuseră și ei lui când o ucisuseră pe Inês – cam asta a fost justificarea lui. (O mișcare destul de emo, dacă mă întrebi pe mine, dar pot s-o înțeleg.)

Apoi Pedro a cerut ca trupul lui Inês să fie deshumat, îmbrăcat în veșminte regale și așezat pe un tron lângă el, ca regină de drept. Da, atât de mândru a fost Pedro de ea. Moartă, fără machiaj și fără afurisele de sprâncene

(dar probabil cu o extraordinară conturare a feței), Pedro tot voia să se dea mare cu ea. Și dorea asta atât de mult, încât a forțat întregul regat să formeze o coadă în fața ei, să facă o plecăciune și să-i sărute mâinile foarte moarte și osoase. Abia ĂSTA-I un tip cu adevărat mândru de relația lui și care nu dădea nici doi muci pe ce credeau alții despre asta.

(Merită reținut că Pedro s-a dovedit a fi un rege psihopat, cunoscut în primul rând pentru pasiunea sa pentru tortură, brutalitate și smulgerea inimii din pieptul victimelor încă vii. Dar hai să nu ne concentrăm pe asta, ci pe cât de mândru a fost de căsătoria lui cu Inês și pe cât de puțin i-a păsat de părerea altora despre ea.)

Haterii or să facă ce știu ei mai bine

Nu-i așa că urăști când cineva îți cere să „dovedești” ceva? Adică nu doar că insinuează că minți, ci îți pune la îndoială capacitatea de a te reprezenta pe tine însuți. Practic, te insultă de două ori. Vestea bună: acest tip de întrebări arată, în general, că te pricepi foarte bine la ceva. Și, indiferent despre ce ar fi vorba – scris, actorie, sport, faptul că arăți beton –, oamenii invidioși vor pune sub semnul întrebării orice pare prea bun ca să fie real. Ai auzit vreodată de Niccolò Paganini? Nu? Mare păcat. Probabil că ar trebui să mai renunți la reality-show-uri și să introduci naibii un pic de cultură în viața ta, pentru că Niccolò a fost probabil cel mai mare violonist din toate timpurile.

Născut în 1782 în nordul Italiei, Niccolò și-a demonstrat geniul muzical de la o vârstă fragedă, în 1813 fiind deja considerat cel mai bun violonist din istoria Europei. Fanii lui formau un adevărat cult. (Cred că li se spune *groupies*.) A fost primul star rock adevărat, pe scenă, dar mai ales în afara ei. Dar ce a făcut Paganini cu organele lui

genitale nu este treaba noastră, așa că trebuie să-i lăsăm la o parte mădularul și să revenim la muzică.

Niccolò era un muzician atât de talentat, încât foarte mulți oameni erau convinși că nu este om; și uite așa a început să circule un zvon: Niccolò era de fapt fiul diavolului, iar în vioara lui ținea captiv sufletul unei femei pe care o ucisese. De acord, o poveste a dracului de ridicolă, însă aceste zvonuri au devenit atât de intense și au început să fie crezute de atât de multe persoane încât, pentru a continua să călătorească și să cânte, Niccolò a fost forțat să-și dovedească umanitatea prin publicarea unor scrisori de la mama lui și a documentelor de naștere. După ce a dovedit că nu este fiul Satanei i s-a permis să continue să dea concerte, însă senzația că era asociat cumva cu diavolul nu a dispărut niciodată cu adevărat, iar spaima publicului a continuat să-i afecteze cariera.

Sincer, ce conta dacă tatăl lui Niccolò era diavolul, atât timp cât Niccolò făcea cu adevărat spectacol? Adică, pe bune, aproape toate numele mari din muzică au cochetat cu artele întunecate măcar o dată în viața lor. La dracu', mi s-a întâmplat să-mi rămână în cap ani întregi cântece care nici măcar nu-mi plăceau. Dacă asta nu-i o afurisită de vrăjitorie, nu știu ce ar putea fi.

Mă rog, morala poveștii este următoarea: dacă oamenii se îndoiesc de tine, dacă îți dau cu hate și vor tot timpul să-ți bage bețe-n roate, asta înseamnă de obicei că faci ceva bine – deci continuă cu afurisita ta de treabă.